

fatoren, der maa udøve Skønnet, og det, at man maa gaa frem efter et Skøn, er der intet særligt ved. Det er noget, der gælder i alle andre Forhold, hvor Aldersgrænsen spiller en Rolle. Naar man staar ved Billetkontoret paa en Jærnbanestation og vil løse Billet til et Barn, maa det temmelig hurtigt afgøres, om man kan faa en Barnebillet eller ikke, og der kan ikke være Tale om andet, end at det bliver et Skøn, som den, der sælger Billetter, kan tage over Personen. — Det samme er Tilfældet, naar der er Tale om, at man ikke maa udstænke Spirituosa til unge Mennesker under 16 Aar, saa er der ingen, der mener, at Alderen skal godtgøres ved Døbeattest; der maa udøves et Skøn, og der kan undertiden indtræffe Fæsttagelser, men hvad gør dog det, naar man i det hele og store opnaar dette, at man kan udelukke rene Drengene? Det kan man ikke her, naar denne Bestemmelse gaar ud. Der forekommer mig derfor ikke at være tilstrækkelig Grund til at stryge denne Paragraf.

Hvad det angaar, at Personer kunne spille med andres Penge, saa er det naturligtvis noget, der slet ikke kan undgaaes, det maa man selvfølgelig finde sig i. Man holder sig til den, der indfinder sig, det er ham, der bliver afvist, naar man mener, at han ikke har den Alder, der kræves. Den Ulykke, at han bliver afvist, selv om han er lidt over 18 Aar, er ikke saa forfærdelig, han kommer saa slet ikke til at deltage. — Og det er heller ingen stor Ulykke, om det en Gang imellem skulde hændes, at en bliver admitteret, som er lidt under 18 Aar, og som derfor skulde have været afvist, naar dog Hovedsagen bliver tilbage, at man har Lov til at tilbagevise rene Drengene. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at sætte denne Bestemmelse ud af Lovforslaget.

Guld: Da jeg ved forrige Behandling sagde et Par Ord om denne Sag, var jeg i adskillige Punkter enig med det ærede 4de Medlem for 1ste Kred. (Det. Hansen), navnlig i, at denne Bestemmelse nok kunde forvolde nogen praktisk Vanskelighed. Det var derimod ikke Redaktionen af Paragraffen, der foranledigede mig til at slutte mig til det ærede Medlem, thi angaaende dens Forstaelse tror jeg ikke, der vil opstaa Vanskeligheder i Praxis. Men det, der mig

var Hovedgrunden til at formene, at denne Bestemmelse meget vel kunde udgaa, var det, som jeg allerede bemærkede forrige Gang, at jeg antager, at denne Paragraf, hvorledes den end bliver redigeret, vil kunne omgaaes. Det vil ikke kunne undgaaes, at disse Personer, som man ikke ønsker skulle spille, alligevel ad Omveje komme til at spille. Derfor mente jeg, at den hele Bestemmelse ikke havde noget Værd, og at Loven meget godt kunde gøre sin Rytte uden den. — Det forekommer mig ogsaa, at man var berettiget til at forstaa den højtærede Finansministers Udtalelser saaledes, at han heller ikke havde nogen Betænkelighed ved at lade denne Paragraf falde, og det var i Anledning deraf, at jeg og to af mine Meningsfæller ere gaaede med til dette Ændringsforslag. Da Sagen nu imidlertid stiller sig saaledes, at der fra den højtærede Finansministers Side rejses en meget bestemt Modstand mod dette Ændringsforslag, og da jeg ikke mener, at der staar noget videre paa Spil, er jeg bleven enig med Forslagsstillerne blandt mine Meningsfæller om, at vi ikke ville tilraade at stemme for Ændringsforslaget. Vi have ikke noget imod, at det bliver taget tilbage, og jeg skal henstille til det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen), hvad han vil gøre i saa Henseende, da vi ikke have haft Lejlighed til at konferere med ham om dette, idet man ikke havde været forberedt paa denne bestemte Modstand mod Ændringsforslaget.

Det. Hansen: Maaste jeg lige over for den højtærede Justitsminister maa gøre den Bemærkning, at naar det kan arrangeres med god Vilje fra begge Sider, at Finansministeren lader den vedkommende Klub vide, at han betragter det som et Misbrug, at der admitteres unge Mennesker til disse Spil — og jo mere Spillet er forbundet med Misbrug, desto sjældnere kan Tilladelsen gives — er det fuldtud loyalt og korrekt fra Finansministeriets Side at stille sig saaledes, og saa vil utvivlsomt det paagældende Selskab sige: vi skulle nok sørge for, at de og de Regler blive givne, at der i det hele taget bliver givet Regler, der betrygge mod, at der finder Misbrug Sted. Der bliver da givet den Regel, at unge Mennesker skulle afvises, Bestyrelsen giver sine Ordre til sine Junt-